

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

Posl. br. P-72/2025-44

REPUBLIKA HRVATSKA

P R E S U D A

Trgovački sud u Dubrovniku, u ime Republike Hrvatske, po sutkinji tog suda Katarini Franković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja VRGORKA-VINARIJA d.o.o., OIB 68329484134, Fra Ivana Rožića 35, 21276 Vrgorac, zastupanog po punomoćniku Mateo Barbir, odvjetnik u Vrgorcu, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupan po zastupniku po zakonu Damiru Krmek, zamjeniku u Županijskom državnom odvjetništvu u Dubrovniku, Građansko upravni odjel, radi utvrđenja prava vlasništva, na glavnoj raspravi održanoj i zaključenoj dana 24. kolovoza 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika Damira Krmeka, zamjenika u Županijskom državnom odvjetništvu u Dubrovniku, Građansko upravni odjel, objavljenoj dana 8. listopada 2026,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj i to VRGORKA-VINARIJA društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju pića, poljoprivredu i trgovinu (VRGORKA-VINARIJA d.o.o.), Vrgorac, Fra Ivana Rožića 35, OIB: 68329484134, vlasnik za cijelo (1/1), nekretnina u k.o. Otrić-seoci, oznake kat. čest. zem. 4535/1, zv. „PISAK“, površine 51086 m², ZU 8670, kat. čest. zem. 4535/2, zv. „PISAK“, površine 25 m², ZU 8671, što mu je tužena dužna priznati.
II. Tužitelj je ovlašten temeljem ove Presude zatražiti uknjižbu prava vlasništva na nekretnini iz toč. 1., na svoje ime, za cijelo (1/1), uz istodobnu uknjižbu brisanja toga prava s imena tužene Republike Hrvatske, što je tužena dužna trpjeti.

Obrazloženje

1. U tužbi predanoj Općinskom sudu u Metkoviću tužitelj navodi kako je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u METKOVIĆ, zk odjel Metković, još uvijek na nekretninama u k.o. Otrić seoci označene kao: kat. čest. zem. 4535/1, zv. „PISAK“, površine 51086 m², ZU 8670, upisana REPUBLIKA HRVATSKA, kao vlasnik za cijelo (1/1), te na kat. čest. zem. 4535/2, zv. „PISAK“, površine 25 m², ZU 8671 isto REPUBLIKA HRVATSKA, kao vlasnik za cijelo. Navodi da su nekretnine kod Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar

nekretnina Dubrovnik, odjel za katastar u Metkoviću, povijesno bile upisane u P.L. br. 473, k.o. Struge, te da je od osnutka katastra bio izvršen upis posjeda na ime tvrtke „PODUH Metković“, koja je 22.03.1996. godine nekretnine kupoprodajnim ugovorom prodala tvrtki tužitelja. Navodi se kako je Ugovor dostavljen Hrvatskom fondu za privatizaciju, koji je svojim dopisom od 18.03.1996. godine dao svoju suglasnost na prodaju imovine, i to u spisu HFZP-a, klasa: 943-01/96-01/495, Ur. br. 563-03-301/96-3. U tužbi tužitelj ističe da su kupoprodajnim ugovorom definirani bitni sastojci tog pravnog posla, i to predmet i cijena, pa da je tako tužitelj preuzeo obvezu plaćanja dugova kupca naspram Neretvanskoj gospodarskoj banci, te izvršio platež svih dugova tvrtke Poduh Metković, te da je preuzeo sve radnike tvrtke Poduh, nad kojom je kasnije otvoren stečaj. Navodi da je preuzeo svu opremu, te stupio u posjed svih poslovnih zgrada i dvorišta, te da se tamo nalaze zadnjih 30 godina, te da posjed prednika tužitelja na ovom lokalitetu traje preko 150 godina. Tužitelj ističe da predmetne nekretnine nisu poljoprivredno zemljište, već da se radi o gospodarskim zgradama i dvorištu tih zgrada, gdje se nalaze strojevi, oprema, idr., za potrebe poljoprivredne djelatnosti, kojom se tužitelj bavi. Ističe i kako je proveo postupak prethodno i podnio zahtjev za mirno rješenje spora, te da je prošao zakonski rok propisan odredbom čl. 186. a. ZPP-a.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor stvarne nenadležnosti općinskog suda za postupanje, te navodi kako tužitelj ne prilaže niti predlaže dokaze iz kojih bi proizlazila osnovanost tužbenog zahtjeva, a da su tužbeni navodi u suprotnosti sa propisima koji se primjenjuju u predmetnoj pravnoj stvari te sa ispravama priloženim uz samu tužbu. Ističe i prigovor nedostataka aktivne legitimacije, te kako se ne predlažu dokazi na okolnosti sljedništva predmetne nekretnine. Ističe se kako u postupku povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Otrić-Seoci za k.č 4535/2 na ročištu od 18.12.2009. da je sudjelovao punomoćnik HEP ODES D:O:O: Elektrodalmacija Split-Pogon Metković prema čijim navodima bi predmetna nekretnina u naravi predstavljala trafostanicu izgrađenu od od HEP-a još 1974. godine za koju je ishodovana građevinska i uporabna dozvola. Navodi da bi Trgovačko društvo koje je pravni slijednik društvenog poduzeća koje je provelo pretvorbu društvenog kapitala moglo postati vlasnik nekretnina odnosno raspolagati nekretninama, potrebno je ispunjenje kumulativnih uvjeta od kojih u konkretnom slučaju da nije ispunjen doslovno niti jedan, te kako je izgledno da bi veći dio predmetnih nekretnina predstavljao poljoprivredno zemljište. Tuženik se poziva i citira sudsku praksu u odgovoru na tužbu.

3. Rješenjem Općinskog suda u Metkoviću pod posl.br. P-143/2025 od dana 26. kolovoza 2025. taj sud se oglasio stvarno nenadležnim i nakon pravomoćnosti dostavio predmet Trgovačkom sudu u Dubrovniku kao stvarno i mjesno nadležnom sudu.

4. Tužitelj po punomoćniku tijekom parničnog postupka ustraje u svojim navodima iz tužbe, te navodi kako je tužitelj pravni prednik slijednik tvrtke Vinarije d.d. u stečaju. Ističe kako se ovdje radi o zgradama i dvorištu koje je izgradila vinarija odnosno Poduh Metković-pravni prednik, te navodi da je uz tužbu priložio kupoprodajni ugovor iz koje crpi pravo na posjed koji je neometan

do danas, a kao osnov stjecanja prava vlasništva ističe da je vlasništvo poslovnih zgrada isključivo za potrebe djelatnosti tužitelja uz zemljište koje je nužno za redovnu upotrebu uz tih zgrada stečeno na temelju zakona i to na osnovu dosjeloosti i građenja. Navodi da posjed traje preko 100 godina, a da je i građenje izvršeno prije 1968. godine.

5. Tuženik po zastupniku po zakonu tijekom parničnog postupka ustraje u svojim navodima iz odgovora na tužbu, te ističe da u konkretnom slučaju nisu ispunjenje pretpostavke dosjelošću, a niti građenja jer se radi o nekretninama na kojim je pravo korištenja imalo bivše društveno poduzeće Poduh iz Metkovića, te da se poduzeće bavilo poljoprivrednom proizvodnjom koje su predmet ovog postupka postale vlasništvo RH Zakonom o poljoprivrednom zemljištu iz 1991. godine jer da se radi o nekretninama o ranijem društvenom vlasništvu, te da Poduh nije proveo pretvorbu po Zakonu o pretvorbi društvenih poduzeća, a što da proizlazi iz očitovanja CERPA od 2.10.2023., te da nekretnine nisu procijenjene u vrijednost društvenog kapitala tog poduzeća, te da su temeljem odredbi Zakona o privatizaciji, a naknadno Zakona o upravljanju državnom imovinom i Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjeno u postupku privatizacije postali vlasništvo RH.

6. Tijekom postupka sud je izveo dokaz čitanjem i pregledanjem isprava priloženih spisu: Izvadak iz BZP-a, Kupoprodajni ugovor od 22.03.1996. g., Suglasnost HFZP-a klasa: 943-01/96-01/495, Ur. br. 563-03-301/96-2 od 12.03.1996. g., Ugovor o asignaciji od 29. prosinca 1995., pregled povijesti promjena DGU, klasa: 930-04/23-05/6, ur. br. 541-30-04/3-23-2 od 02.03.2023. g. pregled ugovora o asignaciji iz prosinca 1995. g., uplata od 21.08.1996. g., povijest promjena DGU Područni ured za Katastar Dubrovnik, klasa: 930-04/23-05/6, urbroj 541-30-04/3-23-2 od 2.3.2023, Rješenje DGU Područni ured za Katastar Dubrovnik, klasa: UP/I 932-07/99-01/000426, urbroj 2117-06/5-01/2 od 14.2.2001, Rješenje Ureda za katastarsko-geodetske poslove, Ispostava u Gradu Metkoviću, klasa: UP/I 932-07/99-01/42, urbroj 2117-06/5-99-2 od 23.3.1999, prijavni list, rješenje Općinskog suda u Metkoviću Z-160/2025 od 13.2.2025., zahtjev za mirno rješenje spora sa povratnicom, Suglasnost za glasovanje za prodaju imovine Hrvatskog fonda za privatizaciju od 18. ožujka 1996.g., Dopis Centra za restrukturiranje i prodaju upućen ODO Metković od 2. listopada 2023, te je sud zatražio i pregledao spise Općinskog suda u Metkoviću Z-581/2008/8670 i Z-581/2008/8671 i Z-160/2025, te dio stečajnog spisa Trgovačkog suda u Splitu St-72/2015 (svežnjevi 12 do 17), te su saslušani svjedoci Ante Šanjić, Jure Nižić i Ivan Andačić i parnične stranke odnosno zastupnik po zakonu tužitelja Ante Zloioć, te odredio očevid i vještačenje po vještaku mjerničke geodetske struke Marku Vukši. Na temelju svih izvedenih i predloženih dokaza sud je mogao donijeti nedvojbenu odluku.

7. Predmet ovog postupka bio je utvrditi je li tužitelj vlasnik nekretnina u k.o. Otrić-seoci, oznake kat. čest. zem. 4535/1, zv. „PISAK“, površine 51086 m², ZU 8670, kat. čest. zem. 4535/2, zv. „PISAK“, površine 25 m², ZU 8671, uz istodobnu uknjižbu prava vlasništva.

8. Najprije sud je iz zemljišno knjižnih spisa te zemljišno knjižnih izvadaka u spisu utvrdio da je tuženik upisan kao vlasnik predmetnih nekretnina, te da su u katastru bile upisane na ime PODUH Metković. Iz Kupoprodajnog ugovora od 22.03.1996. g.koji je priložen spisu je vidljivo da je nekretnina prodana Vrgorka -Vinarija d.d. Vrgorac.

9. Svjedok Ante Španjić navodi da je bio zaposlen u društvu Poduh Metković koji je izgradio hangare 60-tih godina i da je bio šef mehanizacije te da je tamo od 1987. godine, a u Poduhu da je radio do 1997. i onda da im je došao direktor društva Vinarija Vrgorka i sve njih radnike skupio i rekao tko želi radi može nastaviti raditi u istom postrojenju, a da od tada vlasnik Vinarija Vrgorka. Svjedok navodi da od tih postrojenja živi udaljenosti 800 m, te da se u ekonomskom dvorištu nizao duhan u početku, kasnije se prešlo na lozu, Poduh da je prešao na lozu, a da u tom dvorištu se radila proizvodnja loznih cjepova, sadnica, a da u tom istom krugu od 1987. sigurno od kad on radim, a i ranije da su bila postrojenja i tamo da su stajala cijelo vrijeme kao i danas. Tu da su se parkirali i traktori, bila je i radiona i održavanje i sve, te da nitko nikad nije smetao posjed Vinariji. Sjeća se da je izmjera prošla negdje 90-tih godina, te se formirala k.o. Otrić Seoci, a ranije da je to bila kao k.o. Struge. Zna da su tada nastali neki problemi i da je dosta toga upisano na Republiku Hrvatsku, pa i neke obiteljske kuće kao i njegova stara kuća jer je bila iznad puta, a sve iznad puta se upisala Republika Hrvatska.

10. Svjedok Jure Nižić navodi da se zaposlio 1982. godine u Poduha i radio na lozi kao radnik na lozi, a kasnije počeo s traktorima i buldožerom. Misli da je Poduh propao i to je sve uzela Vinarija Vrgorka i da su oni svi počeli raditi za Vinariju Vrgorka na tom istom mjestu. Navodi da su tu su bile 4 zgrade u polju i skladišta i sve ostalo od mašinerije i naravno loza. Ističe da nije bilo promjena u položaju zgrada niti loze osim što se loza zamjenjivala novim sadnicama nakon što bi ostarila. Iskazuje kako su u ekonomskom dvorištu se nalazile dvije zgrade, garaže za mašineriju i strojevi da su bili tamo i da je to je uvijek bilo tu kao i danas, te da to nikad nije bilo poljoprivredno zemljište.

11. Svjedok Ivan Andačić navodi da se zaposlio 1982. godine kao traktorist i radio na lozi i sve što je trebalo, a 1997. da je Vinarija Vrgorka kupila Poduh i nastavio je raditi za njih do mirovine. Zna da su zgrade tamo napravljene 1967. godine, a to zna jer da na zgradi to piše, a i živi samo kilometar dva od tog mjesta. Iskazuje kako se 80-ih se sadila loza, a ranije se sadio duhan i neko povrće, a zgrade i postrojenja su uvijek bila na istom mjestu. Ekonomsko dvorište su hangari i garaža i strojevi, traktori i slično.

12. Zastupnik po zakonu tužitelja Ante Zloić, direktor društva i jedini vlasnik Vrgorka-Vinarija d.o.o. od 2022. godine, ističe da je Trgovačkom sudu u Splitu dao ponudu kao vlasnik i direktor društva 3E turizam d.o.o. Zagreb i kupio pravnu osobu u stečaju, odnosno da je izrađen stečajni plan i da je društvo izašlo iz stečaja, a u postupku preuzimanja da je došlo do statusnih promjena i preoblikovanje društva. Navodi da je u tom stečajnom postupku na temelju potvrđenog stečajnog plana preuzeo imovinu ranijeg društva Vrgorka-Vinarija d.d. u stečaju, Vrgorac pa tako i predmetnu nekretninu. Ističe kako nikada nije

bilo sporno tijekom stečajnog postupka da predmetna nekretnina predstavlja imovinu i stečajnu masu stečajnog dužnika, te da nikad tijekom stečajnog postupka pa ni onda kad se raspravlja o imovini dužnika predstavnici RH nisu prigovarali da imovina stečajnog dužnika je u vlasništvu RH, niti da je u postupku izjavljen izlučni zahtjev, a da je najveći vjerovnik stečajnog dužnika Republika Hrvatska. Iskazuje kako predmetna nekretnina nikad nije bila poljoprivredno zemljište već da se radi o nekretnini na kojoj se nalaze skladišta, da bila je poljoprivredna apoteka, velika mehanička radionica i prostor za proizvodnju sadnog materijala, te da nitko nikad nije smetao posjed vinariji.

13. Sud je pregledao dostavljene dijelove opsežnog stečajnog spisa Vrgorka-vinarija d.d. u stečaju koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod brojem St-72/2015, te je iz spisa pa i stečajnog plana vidljivo da je predmetna nekretnina navedena kao dio nekretnina "koje su isključivo i punopravno vlasništvo stečajnog dužnika", pa se tako za predmetnu nekretninu navodi i vrijednost po sudskom vještaku Roku Mijatoviću u iznosu od 668,486,40 eura. Nadalje, vidljivo je kako je tuženik (REPUBLIKA HRVATSKA) jedan od vjerovnika u navedenom stečajnom postupku i kako mu je visina utvrđene tražbine 263.863,23 kuna u prvom višem isplatnom redu, te u iznosu preko 5. miliona kuna u drugom isplatnom redu. Iz zapisnika sa ročišta za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu u predmetu St-72/2015 od 21.12.2021. je vidljivo kako je kao vjerovnik sudjelovao i predstavnik tuženika po zastupniku po zakonu predstavniku iz Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, te da isti nije imao primjedbi na stečajni plan, te da je glasao ZA stečajni plan koji je prihvaćen u cjelosti. U potvrđenom stečajnom planu je naloženo društvu 3E Turizam uplatiti iznos kupoprodajne cijene na ime kupnje cjelokupne imovine stečajnog dužnika, što dakle uključuje i nekretnine koje su predmet ovog spora. Sud je pregledom i zapisnika sa izvještajnog i ispitnog ročišta utvrdio kako je tuženik u navedenom stečajnom postupku imao status stečajnog vjerovnika.

14. Sud je posebno cijenio nalaz i mišljenje vještaka mjerničke, geodetske struke obzirom da je isti stručan i jasan. Sud je rješenjem posl.br. P-72/2025-29 od 4. ožujka 2026. naložio vještaku Marku Vukši - identificirati predmetne nekretnine, predstavljaju li poljoprivredno zemljište u trenutku stjecanja i ranije. Vještak je u svom nalazu i mišljenju naveo kako je očividno na licu mjesta, snimanjem nekretnine i dokumentacijom iz Državne geodetske uprave utvrdio predmetnu nekretninu k.č. 4535/1 k.o. Otrić-Seoci, te je na skici lica mjesta prikazao stvarno stanje, te da nekretnina predstavlja industrijsko dvorište na kojem se nalaze gospodarske, poslovne i javne zgrade, da se na predmetnoj nekretnini nalaze strojevi, kemijska sredstva, kolna vaga, nasute i travnate površine, betonski i asfaltni platoi, zidovi i podzide. Predmetnu nekretninu je označio oznakama kao lik A,B,C,D,E,F,G,F,I,J,K,L,M,N,O,P,R,Q,S,T,U,V,W A, površine 51.086 m², predstavlja k.č. 4535/1 u k.o. Otrić-Seoci, bez k.č. 4535/2 površine 25m² označeno kao lik X,Y,Z,AA,X.

15. Na nalaz i mišljenje vještaka niti jedna stranka nije imala primjedbi, dok je vještak i usmeno na ročištu odgovarao na pitanja suda i stranaka i razjasnio kako ustraje kao kod nalaza i mišljenja priloženog predmetnom spisu i to u cijelosti, te upitan da se izjasni u odnosu na položaj nekretnina vezano za

prostorni plan navodi da je predmetna nekretnina označena narančastom bojom sa oznakama K1, K2 i K3 u prostornom planu te te oznake predstavljaju zemljište koje je gospodarsko poslovne namjene. U odnosu na pitanje predstavlja li nekretnina poljoprivredno zemljište u trenutku stjecanja i ranije odgovara da na to pitanje ne može odgovoriti jer ima samo postojeće prostorne planove. Posebno upitan od strane zz tuženika, čemu su služile nekretnine odgovara da se radi o gospodarskim objektima koji su služili za skladištenje robe, za servisiranje, parkiranje poljoprivrednih strojeva, odnosno klasično gospodarsko dvorište. Sud prihvatio i pisani i usmeno izneseni nalaz i mišljenje vještaka obzirom da je isti stručan i jasan.

16. Na sudskom očevidu je utvrđeno kako se na čestici čest. zem. 4535/2, površine 25 m² nalazi trafostanica. Međutim i dalje bi vlasnik katastarske čestice (ili dijela čestice) na kojoj je smještena trafostanica bio tužitelj, jer samom izgradnjom trafostanice energetski subjekt nije automatski stekao pravo vlasništva na vašem zemljištu. Vlasništvo nad objektom (trafostanicom) i pripadajuća oprema su u vlasništvu operatora distribucijskog sustava (HEP ODS), ali ne i zemljištem.

17. Prema čl. 120 Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014, dalje u tekstu ZV) vlasništvo na nekretninama stječe se uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu. Čl. 127 ZV-a propisuje tko stekne pravo vlasništva nekretnine odlukom suda ili drugoga tijela, ovlašten je ishoditi upis stečenoga prava vlasništva u zemljišnoj knjizi. Tužba za ispravak je posljedica činjenice da se protiv odluka zemljišnoknjižnog suda na raspravi za ispravak u postupcima osnivanja i obnove zemljišne knjige te pojedinačnim ispravnim postupcima ne može podnijeti žalba.

18. Nakon brižne analize svakog tijekom postupka provedenog dokaza za sebe i u međusobnoj korelaciji s ostalim dokazima, sud je prema čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 dalje u tekstu ZPP), utvrdio tužbeni zahtjev osnovanim i odlučio kao u toč. I izreke presude. Iz provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je tužitelj vlasnik predmetnih nekretnina jer je iste, kroz stečajni plan u stečajnom postupku nad dužnikom VRGORKA-VINARIJA d.d. u stečaju kupio od stečajnog dužnika kao investitor cijelu imovinu dužnika i onda se navedeno društvo nakon izlaska iz stečaja postalo društvo tvrtke tužitelja VRGORKA-VINARIJA d.o.o., OIB 68329484134, pa stoga obzirom da tuženik nije postavio izlučni zahtjev da nekretnine nisu u stečajnoj masi i da se izluče u stečajnom postupku, glasao je ZA stečajni plan, jasno je kako je tuženik bio upoznat da se nekretnine nalaze u stečajnoj masi u vlasništvu stečajnog dužnika i nije imao primjedbi da iste kupi investitor u sudskom postupku. Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka je vidljivo kako se ne radi o poljoprivrednom zemljištu da bi prema posebnom zakonu predstavljalo

vlasništvo RH, te da nekretnina predstavlja industrijsko dvorište na kojem se nalaze gospodarske, poslovne i javne zgrade, da se na predmetnoj nekretnini nalaze strojevi, kemijska sredstva, kolna vaga, nasute i travnate površine, betonski i asfaltni platoi, zidovi i podzide i dr kako je i ranije navedeno. Također, iz iskaza svih svjedoka i zz tuženika jasno je da je stanje na terenu nepromjenjeno duži niz godina i da nitko nije smetao posjed nekretnina. Sud je dužan po službenoj dužnosti paziti je li stranka može biti stranka u postupku (čl. 82 ZPP-a) pa je izvršio i uvid u sudski registar gdje je vidljiva tvrtka tužitelja nastala preoblikovanjem nakon stečajnog plana. Sud je pregledao stečajni spis koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod brojem St-72/2015, te je iz spisa pa i stečajnog plana vidljivo da je predmetna nekretnina navedena kao dio nekretnina "koje su isključivo i punopravno vlasništvo stečajnog dužnika", pa je vidljivo kako je tuženik (REPUBLIKA HRVATSKA) jedan od vjerovnika u navedenom stečajnom postupku i kako mu je visina utvrđene tražbine 263.863,23 kuna u prvom višem isplatnom redu, te u iznosu preko 5. miliona kuna u drugom isplatnom redu, a iz zapisnika sa ročišta za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu u predmetu St-72/2015 od 21.12.2021. je vidljivo kako je kao vjerovnik sudjelovao i predstavnik tuženika po zastupniku po zakonu predstavniku iz Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, te da isti nije imao primjedbi na stečajni plan, te da je glasao ZA stečajni plan koji je prihvaćen u cjelosti, a radi se o strogo formalnom postupku koji je proveden pred sudom.

19. Zbog navedenog, temeljem spomenutih propisa odlučeno je kao u izreci.

U Dubrovniku, dana 8. listopada 2026.

Sutkinja:
Katarina Franković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se izjavljuje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda, u roku 15 dana od dana objave presude, ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, a ukoliko nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude od dana dostave presude pozivom na gornji poslovni broj spisa.

Broj zapisa: **9-3088e-5b835**

Kontrolni broj: **04729-8929c-3825a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.